

OMHOOG

Wijzer in geloof en leven

Weekblad voor kerk en samenleving

29 november 2020

Jaargang 64

47

Boodschap van het Comité Christelijke Kerken

bij gelegenheid van 45 jaar Srefidensi

“En God noemde het droge aarde, en de samengevloeiende wateren noemde Hij zeeën. En God zag, dat het goed was. En God zeide: Dat de aarde jong groen voortbrenge, zaadgevend gewas, vruchtbomen, die naar hun aard vruchten dragen, welke zaad bevatten, op de aarde; en het was also. En de aarde bracht jong groen voort, gewas, dat naar zijn aard zaad geeft, en geboomte, dat naar zijn aard vruchten draagt, welke zaad bevatten. En God zag, dat het goed was. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de derde dag.” (Genesis 1,10-13)

Waarde zusters en broeders,

Wie met tijd, aandacht en geduld naar de natuur om zich heen durft te kijken ontkomt niet aan de verwondering over de schoonheid en wijsheid die moeder natuur met zich meedraagt.

Er is een verborgen wijsheid van eenheid en verbondenheid, een natuurlijke samenhang en samengaan van al wat in haar leeft. Alles heeft een plek, er is ruimte, orde, rust en harmonie van eigenheid en samen zijn, samen groeien. Menige oudere in onze samenleving herinnert zich mogelijk nog de vele versjes en liedjes die zij als kind hebben geleerd. Thuis, op school, in de padvinderij, in buurthuizen en kerken met als centraal thema: liefde, eerbied en respect voor het Land Suriname en haar inwoners.

Liederen die het jonge kinderhart en de jonge kindergeest open en gevoelig maakten voor het ritme van de diepere levens, tonen de diepe waarden en normen van het leven. Waarden diep verankerd in de ziel van ons Volkslied. Schoon Suriname, Suriname land der landen, Mi kondre troe, om slechts enkele van die liederen in herinnering te brengen.

Liefde voor land en volk, eerbied en respect voor elkaar als mens als medeburger en bewoner. Er werd tijd voor vrij gemaakt, ingeroosterd, in het dagelijks ritme van de school en in het jonge leven van het kind. Tijd, apart gezet, om in je kinderlijke verwondering en ontwikkeling, kennis te maken met het Land, waar je woont de mensen de natuur, de wereld om je heen.

“En God zeide: Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis, opdat zij heersen over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over het vee en over de gehele aarde en over al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt. En God schiep de mens naar zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen. En God zegende hen en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar en wordt talrijk; vervult de aarde en onderwerpt haar, heerst over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over al het gedierte, dat op

de aarde kruipt.” (Genesis 1,26-28)

Aan de vooravond van 45 jaar staatkundige onafhankelijkheid en van de 78ste verjaardag van het CCK, gebiedt de bezorgdheid om Gods Schepping, ons om op gepaste wijze stil te staan bij dit gegeven.

En God zag, dat het goed was

God zag dat dit deel van zijn schepping, het land Suriname, goed was. Prachtige rivieren, kostbare bossen, wijde savannes, machtige landschappen een uiterst vruchtbare bodem met rijke grondstoffen en mogelijkheden te over om het voor iedereen een goed land te laten zijn om in te wonen. Met ongeveer zulke woorden wordt het beloofde land in de Bijbel geprezen (Deuteronomium 8,7 e.v.). Het is aan het begin van een nieuwe fase en wisseling van regeermacht, goed te beseffen dat dit wel ons ‘beloofde land is’ een gave een geschenk van God als teken van genade en zegen aan ieder mens, iedere burger in dit land.

Dat wij op deze grond staan en hier mogen en kunnen leven is niet vanzelfsprekend, ieder mens, iedere burger in dit land heeft en draagt een bepaalde en indringende verantwoordelijkheid hoe wij omgaan met Gods eigendom. Wij hebben de plicht om op zorgvuldige wijze om te gaan met hetgeen dat niet ons persoonlijk eigendom is maar wat aan ons allen is toevertrouwd. Wij hebben de opdracht om de grond waarop wij wonen, werken, lopen en staan, onder alle omstandigheden, te eerbiedigen en respecteren. Door de wijze waarop wij haar bewerken, bewaken en beschermen.

Deze opdracht heeft de president, de regering, het parlement, de politieke leiders van dit land, deze opdracht heeft iedere burger in dit land. Wij zijn het moeder aarde, en mama Sranan verschuldigd. Zij die ons dagelijks voedsel uit haar boezem aanreikt, verdient meer eerbied en respect, in de manier waarop wij met onze natuur omgaan en in de wijze waarop wij als mens, als burger met elkaar samenleven en samenwonen. Wij hebben de weg van eerbied en respect, van vriendelijkheid en oprechtheid, verantwoordelijk en zorgvuldig gedrag verlaten en hebben de afgelopen jaren een pad bewandeld dat een innerlijke houding van ‘neks no fout en na mij de zondvloed’ tentoongesteld en gepropagandeerd heeft. Zo’n denken, zo een houding en gedrag tasten de fundamentele waarden van iedere relatie tussen mensen onderling aan en de samenleving als geheel. Het corrupteert het hart en de ziel van haar burgers en zo de natie.

Verantwoordelijkheid nemen en zorgvuldig gedrag horen bij het proces van volwassen worden van een mens evenzo van een natie

Moge het ons land en volk geschonken zijn dat wij bij de viering van 45 jaar staatkundige zelfstandigheid wij als volk door de jaren heen hebben geleerd en weet hebben, hoe wij door de Schepper vanaf het begin ten diepste met elkaar verbonden zijn als mens, en dat wij in onze zelfstandigheid tegelijk erkennen onze afhankelijkheid van God, zijn totale schepping en creatie.

Dat wij als volwassen natie door de jaren heen en met wat ons overkomen is, beter geleerd hebben hoe met het onrecht en de pijn uit het verleden om te gaan. Dat wij een nieuwe tijd een periode ingaan waarbij zaken, die geen recht doen aan de verheffing van land en volk, benoemd en aangepakt mogen worden vrij van angst, intimidatie en vrees.

Dat wij in ons omgaan met elkaar op alle gebieden van ons doen en laten, als burgers van dit land steeds meer mogen worden de woorden van ons Volkslied. Zodat wij niet alleen trots zijn op ons land Suriname vanwege haar natuur maar ook op onszelf als mens en Surinaamse burger.

God zij met ons Suriname!
November 2020

Pijn en lijden

door Duncan Pinas –

Het laatste kwartaal van dit jaar is voor mij geen prettige geweest. Ik heb veel pijn gehad. Aan de andere kant was het een leerrijke periode. En mijn persoonlijke band met God is hechter geworden dan voorheen. Als jonge gelovige werd mij geleerd om te bidden wanneer je ‘s morgens bent opgestaan. Of wanneer je aan tafel gaat. Maar de afgelopen twee maanden heb ik veel meer gebeden dan op die momenten. Ik heb mij vaker afgevraagd in die periode: waarom pijn hebben en lijden? Het heeft me zo beziggehouden dat ik dit heb geschreven.

wordt vervolgd op pagina B3

Elke zondag kunt u de heilige mis streamen via de Facebook pagina van het Bisdom:

R.K. Bisdom Paramaribo (Official)

Bezoek de website van het Rk Bisdom :

www.bisdomparamaribo.org

BOETEVIERING

Indien wij onze zonden belijden,
Hij is getrouw en rechtvaardig,
om ons de zonden te vergeven
en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.
- 1 Joh. 1:9

ADVENT a season of PREPARATION

U wordt van harte uitgenodigd

Datum: zondag 29 November 2020

Tijd: 17:30u

Plaats: Barmhartige Samaritaan
Adres: Floralaan #50 Flora A

KJS ONLINE TALK

LIVE op 95.9 FM

Facebook Live
Radio Immanuël
Zoom

Advent

Zaterdag 28 november 2020.
12:00 - 13:00u

KATHOLIEKEJONGERENSURINAME@GMAIL.COM
FOLLOW US ON: f t i

OPLEIDING KADER BISDOM PARAMARIBO

Bent u een harde medewerker in uw parochie?
Wilt u meer weten over het rooms-katholiek geloof en u verdiepen in de tradities van de Kerk?
Wilt u uitgroeien tot een gekwalificeerde pastorale medewerker? Dan is de Opleiding Kader van het Bisdom Paramaribo voor u.

Wat wordt van u verwacht?
Haal een aanbevelingsbrief bij uw parochie pastoor en meldt u aan bij het Pastoraal Centrum aan de Prinsessestraat 46.
Bent u geïnteresseerd, maar u bent geen parochie medewerker, maak dan contact met het Pastoraal Centrum.

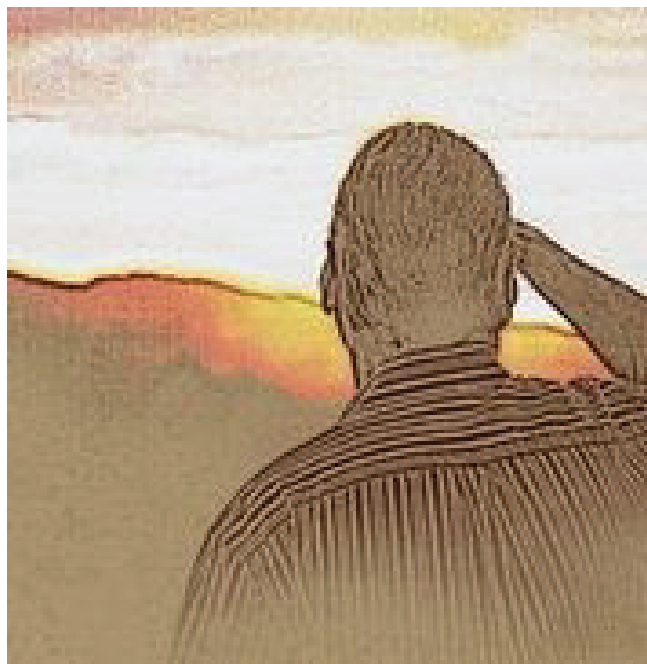
Inschrijvingsperiode: 16 november – 18 december 2020
Vooropleiding: minimaal Middelbaar Niveau
Voor meer informatie:
Pastoraal Centrum, tel. 476888 of 424245
Email: pastoraalcentrum@bisdomparamaribo.org

De digitale adventsretraite 2020 van de jezuïeten

Melvin Mackintosh -

Innerlijke reis

'Zie, ik kom spoedig' is de titel van deze adventsretraite 2020, alweer de dertiende digitale retraite van de jezuïeten. De retraite gaat op zondag 29 november van start en loopt tot vrijdag 25 december. Deelnemers aan de digitale retraite krijgen dagelijks een gebedsmail met bijbelteksten, meditatieve vragen, citaten en technische gebedstips. Het geheel vormt een innerlijke reis om het mysterie van kerst intenser te beleven. Nieuw deze keer zijn de wekelijkse Zoom-meditaties, verzorgd door de auteur van de digitale retraite, jezuïet Gregory Brenninkmeijer. Deelnemers aan de retraite krijgen iedere vrijdagavond een link om via Zoom deel te kunnen nemen aan een geleide meditatie van een half uur. Op deze wijze kunnen de retraitanten in tijden van corona toch met elkaar verbonden zijn. De digitale retraite is een productie van www.ignatiaansbidden.org. Die verzorgt jaarlijks

twee digitale retraites, tijdens de advent en de 40-dagentijd. Hun doel is mensen te helpen in hun

gebed tijdens de speciale tijden in het kerkelijke jaar en om zich meer bewust te worden van Gods aanwezigheid in hun leven.

Dagelijks moment van bezinning

Er nemen ruim 16.000 retraitanten uit Nederlandssprekende landen deel aan deze dertiende digitale retraite van de jezuïeten. Het gebedstraject volgt de traditionele adventstijd. Deelnemers schrijven zich in door hun e-mailadres op te geven via www.ignatiaansbidden.org. Ze ontvangen gedurende de periode van advent dagelijks een gebedsmail. Het is gratis! De retraite is geïnspireerd door de ignatiaanse spiritualiteit. In het online-gastenboek op ignatiaansbidden.org/gastenboek kunnen deelnemers hun gebedservaringen delen. Ikzelf doe al een aantal jaren mee met deze online-retraite. Soms, op een bepaalde dag, ben ik niet in de gelegenheid om de stilte te vinden, maar dan haal ik die de volgende dag in. Het doet altijd goed om een moment van aandacht en bezinning te hebben, vooral op weg naar Kerstmis.

YOUR CHOICE
www.flyslm.com

Auto Airco Bedrijf R.G.Oldenstam

Het beste adres voor al uw auto airco onderdelen, auto airco reparaties en installatie van complete units.
Langer dan 25 jaar een begrip in onze samenleving

Robert G. Oldenstam

Adres : Ramalaan #5
P.O.Box: 2197
Tel : (597)491026
Cell : (597)8614222
Fax : (597)432845
E-mail : autoair@sr.net

Contact

The Station that touches your heart!

Adres: Mgr. Wulfinghstraat # 2 Paramaribo, Suriname

Telefoon: (597) 47.20.20 / (597) 8818030 / 7628991

E-mail: radio.immanuel@bisdomparamaribo.org
Website: www.immanuelssr.com
Facebook: Radio Immanuel Suriname
Instagram: [radioimmanuel_su](https://www.instagram.com/radioimmanuel_su)

OMHOOG

Opgericht 01 januari 1956
Uitgever: RK Bisdom Paramaribo
Dienst Media & Communicatie

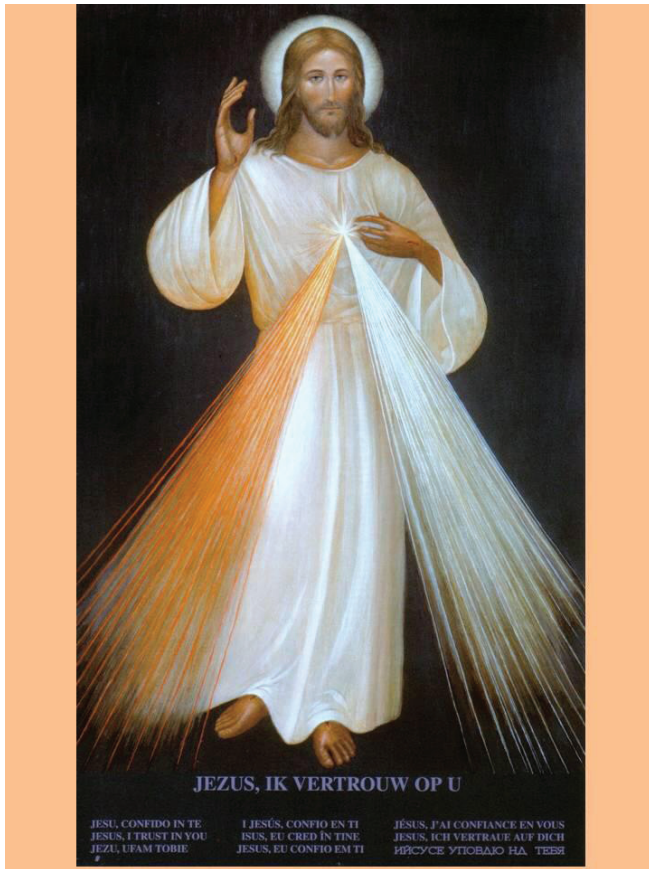
Secretariaat/Advertenties: Pastoraal Centrum
Mobiel/whatsapp: +597 881 1492
Prinsessestraat 46; tel.: 476888; 424245fax: 425368;
E-mail: omhoog@bisdomparamaribo.org / omhoog@gmail.org
pastoraalcentrum@bisdomparamaribo.org

Redactie: Melvin Mackintosh
Mobiel/whatsapp: +597 850 6794
www.bisdomparamaribo.org
www.omhoog.org
www.radioimmanuelssr.com
Druk: Drukkerij H. van den Boomen

geloof & leven

Pijn en lijden

door Duncan Pinas –

Ik ben naar Krakow 2016 geweest en heb als jonge pelgrim deelgenomen aan de Wereldjongerendagen (WJD). Tijdens de catecheselessen in voorbereiding op de WJD werd het levensverhaal van de heilige Faustina behandeld. Zij heeft ook vreselijke pijnen gehad, blijkt uit het verhaal die de inleider gaf. Zo vrij als ik ben, heb ik de inleider toen gevraagd: “Waarom pijn hebben en lijden?”

De heilige Faustina was een Poolse non van de congregatie van de zusters van Onze Lieve Vrouw van Barmhartigheid. Jezus verscheen aan haar in een wit gewaad. Zijn rechterhand was in een teken van zegen opgeheven en de andere wees op Zijn borst ter hoogte van Zijn hart. Uit het kleed, dichtbij het hart, schitterden twee stralenbundels: de ene rood en de andere wit. Zuster Faustina kreeg van Jezus Christus zelf de opdracht om van deze verschijning een tekening te maken met het onderschrift: Jezus, ik vertrouw op U! Dit beeld moest vereerd worden, eerst in het klooster en daarna over de gehele wereld. Immers moest zuster Faustina de barmhartigheid van de Verlosser voor de gehele wereld voorbereiden. De Heer verscheen vaker aan haar. Maar ook Moeder Maria verscheen aan haar, soms in gezelschap van engelen. Zuster Faustina bad veel voor zielen in het vagevuur. Op voorspraak van haar werden zij door God zelf gelouterd. Toch werd het lijden haar niet bespaard. Zij leed vreselijke pijnen die zij geduldig droeg in en met gebed.

Toen ik zoveel pijn had in de afgelopen maanden, moest ik terugdenken aan dit verhaal. Ik ben geen zuster Faustina, en de Heer is – vooralsnog – niet verschenen aan mij. Maar die vraag kwam weer in me op: waarom pijn hebben en lijden? Waarom al het lijden, terwijl ik gelovig ben, God dien en goede werken doe?

Het antwoord, beste broeders en zusters, is net als vijf jaren geleden toen ik me voorbereide op de WJD. God wil ons door middel van het lijden, het hebben van pijn, deelgenoot maken van het lijden dat Jezus op zich nam. Ik haast mij daarbij om te zeggen dat pijn hebben, lijden aan een erge ziekte of iemand zien lijden, geenszins prettig is.

Solidariteit tonen en bidden (1)

Melvin Mackintosh -

Wereldaidsdag

Op 1 december a.s. zal het de 32e keer zijn dat wereldwijd aidsdag wordt herdacht, waarbij aandacht gevraagd wordt voor de aanhoudende epidemie die meer dan 38 miljoen mensen treft die momenteel met hiv leven. In 2019 werden meer dan 1,7 miljoen nieuwe gevallen gemeld en meer dan 690.000 doden. Op deze dag gedenken wij al degenen die zijn overleden aan deze ziekte sinds die voor het eerst erkend werd in 1981. We brengen hulde aan de dierbaren die zorg hadden voor de stervenden in de begintagen van de pandemie, toen er nog geen behandeling voorhanden was en toen een aidsdiagnose meestal nog een snelle en zekere dood betekende. We zijn dankbaar voor de zorgverleners, gezondheidswerkers en wetenschappers die onvermoeibaar werkten om troost en liefde te brengen aan degenen die besmet waren, die wegen zochten om het stigma te verdrijven dat vaak de diagnose omringde en die zochten naar effectieve behandeling en preventie. Tegenwoordig wordt meer dan 68% van de volwassenen met hiv behandeld met antiretrovirale middelen. Echter, in veel gemeenschappen heeft de nieuwe coronaviruspandemie de verspreiding van en toegang tot deze levensbesparende medicijnen belemmerd, waardoor nog veel meer levens in gevaar komen. Het thema voor Wereldaidsdag 2020 is wereldwijde solidariteit, veerkrachtige dienstverlening. De Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) doet een beroep op wereldleiders en burgers om zich in te zetten voor wereldwijde solidariteit om essentiële hiv-dienstverlening te behouden tijdens COVID-19 en daarna.

Heilige Vader,
zegen allen die met hiv leven.
Mogen ze weten dat ze gekoesterd en geliefd zijn.
Zegen de gezondheidswerkers,
aangezien zij toegang bieden tot voeding en medicatie
die nodig zijn om het virus te bestrijden.
Bescherm hen tegen covid-19
terwijl ze hulp bieden aan mensen in nood.
Help ons allemaal
om anderen over aidspreventie te blijven leren,
het belang van vroege behandeling en adequate voeding,
en de cruciale rol van solidariteit
met mensen met hiv en aids.
We bidden vooral voor een wereld die vrij is van dit virus.

Internationale dag voor mensen met een beperking
3 December, ‘Een Dag voor Allen’, is een dag om bewustwording te brengen over en werkelijke kansen te scheppen voor mensen met een

Of het nou lichamelijk lijden is, geestelijk of zelfs emotioneel.

Dat wat wij voelen is een fractie van wat Jezus gevoeld heeft. God laat ons dat toe, opdat wij zullen getuigen en zegeviëren met de kroon der overwinning die wij als trofee zullen krijgen. Wat wij moeten doen is net als zuster Faustina in geloof en vertrouwen tot Hem bidden. Dat zal het lijden enigszins verzachten en dragelijk maken. Dat is precies wat ik gedaan heb in de afgelopen periode. Ik stel die vraag nog steeds, maar herhaal het antwoord ook!

beperking. Dit thema moet ons bewust maken van het feit dat beperkingen deel zijn van de menselijke conditie. Haast eenieder zal eens tijdelijk of permanent beperkt zijn in het leven. Desondanks hebben weinig landen adequate voorzieningen en systemen om volledig te reageren of afgestemd te zijn op de behoeften van mensen met een beperking. Alhoewel ‘met een beperking’ vaak bedoeld wordt ‘nadelig’, zijn niet allen gelijk benadeeld. Veel hangt af van de context waarin mensen leven en of ze gelijke toegang hebben tot gezondheidszorg, onderwijs, werkgelegenheid enz. In februari hield de WHO een wereldwijde bijeenkomst van deskundigen op het gebied van revalidatie met de titel Revalidatie 2030. Daar verzamelde de WHO de toewijding van deelnemers om regeringen te helpen met het bouwen van uitgebreide dienstverleningsmodellen, het ontwikkelen van een sterke multidisciplinaire workforce, het uitbreiden van financieringsmechanismen en het verbeteren van gezondheidsinformatiesystemen, dit alles in een poging om te voldoen aan de toenemende vraag naar diensten voor revalidatie. Gehoopt wordt dat deze inspanningen zullen leiden tot meer waarde van het leven voor alle mensen. Inclusie van mensen met een beperking is een essentiële voorwaarde voor het handhaven van mensenrechten, duurzame ontwikkeling, en vrede en veiligheid. Het staat ook centraal in de belofte van de 2030 Agenda voor Duurzame Ontwikkeling om niemand achter te laten. De toewijding om de rechten van mensen met een beperking te waarborgen is niet alleen een kwestie van rechtvaardigheid, het is een investering in onze gezamenlijke toekomst. Bij het herbouwen van de wereldeconomie na COVID-19, laat ons beter herbouwen zodat mensen met een beperking ten volle van het leven kunnen genieten.

God, we danken U voor onze gezondheid.
We bidden voor iedereen met een beperking.
Of beperkingen groot of klein zijn,
iedereen verdient het om een deelnemer te zijn in zijn eigen leven en in zijn gemeenschap.
Om bij te dragen aan het algemeen welzijn,
moet iedereen toegang hebben tot de middelen voor participatie.
Help ons te luisteren en in te spelen op de behoeften van anderen,
zodat iedereen kan bijdragen
aan het bouwen van onze gemeenschappelijke toekomst
voor het beste voor iedereen.

(Uit: International Solidarity Days – JPIC)

Adventum, een tijd van wachten, uitzien naar...

Door pater Martin Noordermeer -

Het gaat om Christus

Afgelopen zondag vierden wij het feest van Christus koning en afgelopen woensdag Srefidensi, het feest van onze jonge republiek: twee begrippen, twee thema's die toch dicht bij elkaar liggen, of het nu gaat over het hemelse rijk van koning Christus waarnaar wij allen onderweg zijn of de aardse republiek van Suriname waarin wij mogen leven. En dan mogen we ook nog beseffen dat wij in een torarica leven. In zijn originele betekenis is terra rica rijk, gezegend land. Suriname is een torarica, een rijk en gezegend land door God aan ons gegeven!

Dat rijk van koning Christus zal een nog rijker en een nog gezegender rijk zijn dat dit aardse tranendal zoals wij het zingen in het Salve Regina. In het kerkelijke, liturgische jaar gaat het om Christus... 'door Hem, met Hem, in Hem, voor Hem, van Hem...' Daarom is het feest van Christus koning een mooie afsluiting van het kerkelijke jaar en kunnen wij met de advent het nieuwe kerkelijke jaar beginnen.

Aanspreekpunten

De adventstijd is een tijd van wachten, uitzien naar. Zoals het Joodse volk eeuwenlang heeft uitgezien naar de komst van een Verlosser die beloofd was door Yahweh, zo vatten wij in vier weken samen dat lange wachten op de komst van die beloofde Verlosser die door de profeet Jesaja 'Immanuel' werd aangeduid, GOD-MET-ONS. Dat is Zijn naam, Zijn functie. Jesaja schreef dat in de 2e helft van de 8e eeuw voor Christus! In die lange geschiedenis van wachten door het Joodse volk hebben bepaalde personen, die namens God spraken en die wij profeten noemen, een belangrijke rol gespeeld en we noemen bij name de profeten Jesaja en Micha, de voorloper Johannes de Doper en Mirjam, Zijn moeder, Maria. Zij waren voor de Joden aansprekpunten in hun verwachting op 'Degene die komen moet...'

Diezelfde personen spelen ook in onze adventstijd een grote rol.

Jesaja

Jesaja leefde op het scharnier van de 7e en de 8e eeuw. Zijn naam betekent Yahweh is redding en die naam heeft hij waargemaakt door de Redder aan te kondigen. Als hij tegen koning Achaz optreedt en namens Yahweh hem verwijten maakt dat hij

meer zijn vertrouwen stelt op aardse koningen dan op Yahweh zelf. Ook dit liet Yahweh door Jesaja tot koning Achaz zeggen: Vraag Yahweh uw god om een teken! Maar Achaz antwoordde: Dat doe ik niet. Ik wil Yahweh niet op de proef stellen... Toen zei Jesaja: Daarom geeft Yahweh zelf u een teken: Zie een jonge vrouw zal zwanger worden en een Zoon ter wereld brengen en Zijn naam zal zijn: Emmanuel... (Jes. 7/14)

Micha

Deze tekst van Jesaja wordt een eeuw later overgenomen door de profeet Micha. Jesaja heeft aangekondigd dat een jonge vrouw een kind ter wereld zal brengen. Welnu, dat zal plaatsvinden in de stad Bethlehem, de stad van koning David: ... En gij Bethlehem van Efrata, gij zijt niet de minste onder de steden van Juda, want uit u zal geboren worden Hij die mijn volk zal regeren... (Mi. 5/4-6) Aan deze profetieën van de profeten Jesaja en Micha, opgetekend voor het nageslacht, heeft het Joodse volk moed, geloof, hoop en vertrouwen geput voor de toekomst.

Johannes de Doper

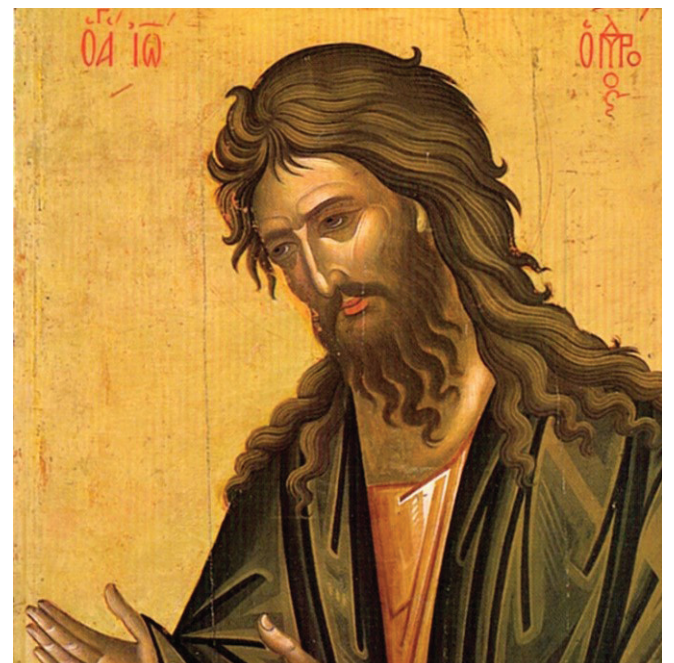
Johannes de Doper staat met één been in het Oude en met zijn andere been in het Nieuwe Testament. Hij is het die de verwachting voor het Joodse volk het meest aanvoelde en onder woorden wist te brengen allereerst al door het doopsel van boete en bekering dat hij toediende in de Jordaan. ...Bekeer u en laat u dopen, want Hij die wij verwachten is nabij. Midden onder u staat Hij die gij niet kent... Als dan Jezus tot hem komt om zich te laten dopen, scheurt de Hemel open en een stem zegt: ...Dit is mijn welbeminde Zoon: Luister naar Hem!... Zie het Lam Gods dat de zonden van de wereld wegneemt... Hij mocht de langverwachte Messias aan de wereld tonen.

Maria

Zij zal degene zijn die op de vraag van de engel Gabriël ja zegt om mee te werken aan Gods heilsplan met de wereld. ...Zie de Dienstmaagd des Heren... Mij geschiede naar Zijn woord... Haar naam MIRJAM is werkelijk wat zij waard is: Mirjam, de Hebreeuwse naam voor Maria, is werkelijk een cadeau van God aan de mensen maar evenzo een cadeau van de mensen aan God. Zo heeft God Zijn heilsplan kunnen realiseren met de mensheid.

Jesaja, Micha, Johannes de Doper en Maria zullen vaak vermeld worden in de adventstijd. Zij hebben werkelijk bijgedragen om dat geloof in de komende Verlosser levendig te houden en hoop te geven op de toekomst! In Jubilate staat een mooi lied dat een weergave is van Jesaja. Op blz. 17 en 18 staat: Zie volk van God, uw koning komt... (Jes. 60/1-vv.)

THE ARCHDIOCESE OF PORT OF SPAIN &
THE DIOCESE OF BRIDGETOWN, BARBADOS

INVITE YOU TO VIEW THE DIACONATE ORDINATION OF

PETER CLINTON ST. HILLAIRE
OMARIS JENNER VALMOND
MOSES KABUGA GIKANDI

SATURDAY 12TH DECEMBER 2020

ON ST FRANCIS OF ASSISI FACEBOOK PAGE
<https://www.facebook.com/stfranciscr/posts/3525040947579991>

AND YOUTUBE
<https://www.youtube.com/video/aoEXWmqbsXY>

10:00 AM

CHIEF CELEBRANT: MOST REV. CHARLES JASON GORDON
ARCHBISHOP OF PORT OF SPAIN

liturgie & leven

Schriftlezingen

Eerste zondag van de Advent jaar B

Eerste lezing: Jesaja 63, 16b – 17. 19b; 64, 3b – 7

Gij Heer zijt onze Vader, Gij onze Verlosser en uw Naam is eeuwig! Waarom Heer liet Gij ons van uw wegen afdwalen zodat ons hart verstokt werd en U niet meer vreesde? Keer U weer tot ons omwille van de stammen die uw eigendom zijn. Scheur toch de hemel open en daal af en de bergen zullen beven voor uw aanblik. Gij alleen zijt God en Gij staat bij al wie op U durft hopen. Gij komt hen tegemoet die met vreugde gerechtigheid beoefenen, die bij al wat ze doen aan U denken! Vertoorn waart Gij op ons maar wij volharden in het kwaad: hoe zouden wij ooit redding kunnen vinden? Wij allen waren als onreinen, onze goede werken als kleding door stonden bevuild; als bladeren zijn we afgevallen en de wind van onze zonden heeft ons meegevoerd. Niemand die er aan dacht uw Naam aan te roepen, die op U zijn vertrouwen durfde stellen: Gij had immers uw aangezicht van ons afgewend en Gij had ons prijsgegeven aan onze zonden. Toch zijt Gij, Heer, onze Vader; Wij zijn het leem, Gij de boetseerder: wij zijn slechts het werk van uw handen. Blijf niet eindeloos op ons vertoorn, Heer, en wil onze gerechtigheid niet voor altijd indachtig

zin: zie op ons neer: wij zijn uw volk!

Antwoordpsalm: Psalm 80, 2ac en 3b, 15 – 16, 18 – 19

God van de heerscharen, richt ons weer op; lach ons weer toe en wij zullen gered zijn.

Herder van Israël, hoor ons aan,
Die troont op de Kerubs, verschijnt met luister;
Werp uw macht in de strijd,
Kom om ons bij te staan.

God van de heerscharen, keer toch terug,
zie neer uit de hemel en let op uw wijngaard.

Bescherm wat uw eigen hand heeft geplant,
het stekje dat Gij hebt gekweekt.

Laat uw hand op uw gunsteling rusten,
op het kind dat Gij grootgebracht hebt.

Nooit meer zullen wij U verlaten;
bewaart Gij ons leven, dan prijzen wij U.

Tweede lezing: I Korintiërs 1, 3 – 9

Broeders en zusters, genade en vrede voor u vanwege God onze Vader en de Heer Jezus Christus! Steeds weer zeg ik God dank voor zijn

genade die u in Christus Jezus is gegeven. Want in Christus zijt gij, naarmate zijn getuigenis bij u ingang vond, in ieder opzicht rijk begiftigd met alle gaven van woord en kennis. Op dit punt komt gij niets te kort, terwijl gij vol verwachting uitziet naar de openbaring van onze Heer Jezus Christus, Hij zal u ook doen standhouden tot het einde zodat u geen blaam treft op de dag van onze Heer Jezus. God is getrouw, die u geroepen heeft tot gemeenschap met zijn Zoon onze Heer Jezus Christus.

Evangelielezing: Marcus 13, 33 – 37

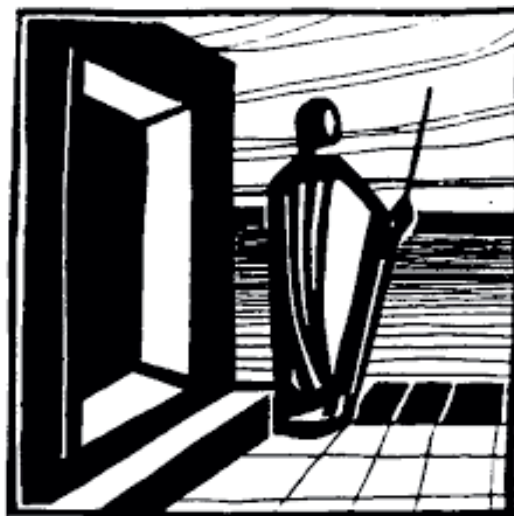
In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: "Weest op uw hoede, weest waakzaam; want gij weet niet wanneer het ogenblik daar is. Het is er mee als met een man die in het buitenland vertoeft. Bij het verlaten van zijn huis heeft hij aan zijn dienaars het beheer overgedragen, aan ieder zijn taak aangewezen en de deurwaarder bevolen waakzaam te zijn. Weest u dus waakzaam, want ge weet niet wanneer de heer des huizes komt, 's avonds laat of midden in de nacht, bij het haangekraai of 's morgens vroeg. Als hij onverwachts komt laat hij u dan niet slapend vinden. En wat ik tot u zeg zeg ik ook tot allen: weest waakzaam!"

Gedachten bij de schriftlezingen

De Jesaja-lezing en Psalm 80 spreken een hartstochtelijk verlangen uit naar recht, veiligheid, orde, naar heil waarin je kunt thuiskomen. Daar ligt een belangrijke verbinding met sterke gevoelens die ons leven in deze tijd domineren. De chaos en onzekerheid van het wereldtoneel beangstigt mensen. Er wordt gesnakt naar iemand die ingrijpt, naar een sterke arm, een ferm optreden, een ondubbelzinnig geluid. Je zou kunnen zeggen dat de populistische stemmen van nu inspelen op een sterk adventsgevoel, op de nood van een tijd waarin alles wat veilig en zeker is op de tocht staat. Maar er zijn ook grote verschillen. Ten eerste: de profeet en de psalmdichter klagen hun nood, maar beseffen ook dat ze zelf mede debet zijn aan de nood en de chaos. Daarom spreken ze niet vanuit woede op anderen, maar vanuit het besef dat ze zichzelf in de nesten hebben gewerkt. Ten tweede: de profeet en de psalmdichter spreken vanuit een situatie waarin ze al heel veel hebben verloren, terwijl onze samenleving zich vooral schrap zet om maar geen verworven welvaart en privileges te hoeven opgeven. Profeet en psalmist verlangen niet naar hebben en consumeren, maar naar herstellende relaties, naar een nieuw thuiskomen bij God, naar 'er te mogen zijn' in een rechtvaardige wereld.

Ouder en kind

Bij Jesaja wordt het beeld gebruikt van kinderen die beseffen dat hun vader alle reden heeft om boos op hen te zijn. Ze aanvaarden hun huidige situatie als rechtvaardige straf, maar ze durven hun vader ook te vragen om niet altijd boos te blijven. Ze durven een begin van vertrouwen te hebben in herstellende verhoudingen, in licht en opluchting: het is immers eigen aan de ouder-kindrelatie dat de toorn nooit op zichzelf staat. De woede is een intermezzo dat serieus genomen dient te worden, maar dat uiteindelijk ingebed zal blijken te zijn in de meer omvattende liefde. Ook Psalm 80 werkt met dit thema van toorn binnen een liefdesrelatie. Het dominante beeld in deze psalm is dat van Israël als wijnstok, door God speciaal uit Egypte gehaald

en met royale zorg in goede grond geplant. Dat is in de oud-oosterse poëzie een vaker gebruikte metafoor voor de liefde die vervolgens op de band tussen God en zijn volk kan worden toegepast – zie vooral Jesaja 5,1-7: Psalm 80 past precies in de mond van de mensen die het oordeel ondergaan dat in Jesaja 5,1-7 wordt voorzeggd. Maar in de laatste verzen van de psalm wordt ook weer doorgeschakeld naar het beeld van kinderen (16b.18) waarvan de vader immers nooit kan willen dat ze uiteindelijk te gronde zullen gaan.

Tederheid

Dat is een teer beeld dat om een tedere behandeling vraagt. Met de liefde van een ouder die altijd zal willen dat het goed komt, ook met het allermoeilijkste kind, moet niet gesold worden, maar er mag wel op gerekend worden. Bij een bijbels schuldbesef tegenover God hoeft angst om verloren te gaan geen rol te spelen, maar het vraagt wel een gemeente omkeer ('Dan zullen wij niet van U wijken'; Psalm 80,19). Het schuldbesef hoeft ook niet blijvend de boventoon te voeren: als ouders met een kind een nieuwe start maken, mag het zich vrij weten om er weer helemaal te zijn. Een aanhef vol complimenten De tweede lezing uit 1 Korintiërs zal ooit gekozen zijn vanwege het thema 'wachten op de komst van Christus' in 1,7. Het is als losse lezing wel een enigszins bedrieglijke

perikoop. Dit is namelijk de zeer complimenteuzen aanhef van een brief waarin Paulus het oor van zijn Korintische lezers/hoorders wil winnen voordat hij ze pagina na pagina ingrijpend bekritiseert vanwege de ernstige misstanden in hun gemeenschap. Deze komen in Paulus' ogen vooral neer op het ontbreken van liefde en het gevecht tussen de vele gelovige ego's. Wie de hele brief leest, beseft welke haakjes er zitten aan de uitspraak dat het de lezers 'aan geen enkele gave van de Geest ontbreekt' (1,7), want het zijn juist deze gaven die bij gebrek aan liefde voor zoveel ellende zorgen. Er wordt met Geestesgaven tegen elkaar op geboden, er wordt prat op gegaan op een manier die anderen klein maakt. Wie na de lovende woorden van deze perikoop stopt met lezen, loopt weg met het compliment dat bedoeld was om ruimte te maken voor de ingrijpend kritische boodschap waar het Paulus om begonnen is. Evenals in de oudtestamentische lezingen gaat het per saldo om omkeer, en het laatste vers van de epistellezing legt daarvoor dezelfde basis die er ook bij profeet en psalmdichter lag: vertrouwen op Gods trouw die ruimte schept voor een beweging ten goede.

Huisbewaarders

Het beeld dat in de evangelielezing wordt gebruikt, is afstandelijker. Geen Vader en kinderen, niet de verzekering dat we door al Gods trouw en gaven omringd zijn. We zijn huisbewaarders van wie alertheid wordt gevraagd. Als de Heer komt, hebben we klaar te staan en ons te verantwoorden over de staat van het huis. Als ik dit beeld warmte wil geven, denk ik aan mijn eigen huis als mijn partner een paar dagen weg is. Soms weet ik niet precies wanneer ze terugkomt. Wel weet ik precies wat ze niet wil aantreffen als ze thuiskomt. Daar kan ik dan nog op twee manieren op anticiperen: ik kan uit voorzorg orde houden om geen gedonder te krijgen, of ik kan met voorpret het huis klaarmaken voor een warm onthaal. Beide zijn een vorm van waakzaamheid, maar ik stel voor dat we in deze adventstijd voor de tweede versie gaan.

Maradona keerde dankzij paus naar de Kerk terug

Paus Franciscus bidt voor zijn overleden landgenoot Diego Maradona. De Argentijnse voetballegende zei eerder dankzij Franciscus teruggekeerd te zijn naar de Kerk. Diego Armando Maradona stierf vorige week woensdag op zestigjarige leeftijd na een hartaanval. Een Vaticaanse woordvoerder zei dat de paus “met affectie” terugdenkt aan hun ontmoetingen en al enkele dagen voor hem bad, “sinds hij over zijn gezondheidsproblemen hoorde”.

Drie dagen rouw voor ‘Pluisje’

Maradona, door Vatican News een “dichter van het voetbal” genoemd, behaalde grote successen en leidde zijn land in 1986 naar de wereldtitel. Maar ondanks het succes verliep zijn leven allesbehalve rimpelloos. Maradona worstelde decennialang met verslavingen aan drugs en alcohol en werd in 1994 van het WK verbannen nadat bleek dat hij doping had gebruikt. In zijn vaderland is ‘Pluisje’, zoals de

kleine voetballer bekend stond, echter altijd een absolute held gebleven. De Argentijnse regering kondigde na zijn overlijden drie dagen van rouw af.

‘Maradona-heiligdom’ in Napels

In het Italiaanse Napels, waar hij enkele van zijn grootste triomfen vierde, is de Maradona-devotie zo mogelijk nog groter: hij werd en wordt er als een soort god beschouwd, iets waar hij zelf blijkens een documentaire uit 2019 overigens moeite mee had. Hoe dan ook zijn de Maradona-gebedsprentjes en muurschilderingen talrijk in de Zuid-Italiaanse stad. Fans hebben een quasi-heiligdom voor hem opgericht waar een haar van de voetballer wordt bewaard.

Afstand van de Kerk

De uit een arm milieu afkomstige Maradona was van huis uit katholiek. Hij nam echter afstand van de Kerk: het Vaticaan was in zijn ogen “een leugen” en zou het volk bestelen. Jarenlang steunde hij linkse Latijns-Amerikaanse leiders als Fidel Castro en Hugo Chavez. Zijn afkeer van de Kerk begon langzaam te kantelen nadat Franciscus in 2013 paus werd. “Nu heeft, in mijn land, de ‘hand van God’ ons een Argentijnse paus gebracht”, zei Maradona daar in 2014 over. (Een verwijzing naar ‘de hand van God’, de beruchte handsbal waarmee hij tegen Engeland scoorde op het WK van 1986.) Maradona nam deel aan de ‘Wedstrijd voor Vrede’, een benefietwedstrijd in Rome en ontmoette met de andere spelers verschillende malen de paus.

Terugkeer naar de Kerk

Die maakte indruk op hem, zo bleek: hij “is zelfs groter dan Maradona. Wij moeten allemaal paus

Franciscus imiteren. Als ieder van ons iets aan iemand anders zou geven, zou niemand in de wereld honger hebben”. Na een privé-audiëntie met Franciscus deed de ex-voetballer in 2016 een opvallende uitspraak: “Toen hij me omhelsde, dacht ik aan mijn moeder, en van binnen bad ik. Ik ben blij dat ik ben teruggekeerd naar de Kerk.” In datzelfde jaar prees Maradona de paus opnieuw: “Hij doet ook in het Vaticaan geweldig werk, wat alle katholieken blij maakt. Ik had me om vele redenen gedistantieerd van de Kerk. Paus Franciscus deed me terugkeren.”

‘Dromen van een betere toekomst’

De Argentijnse bisschop Eduardo Garcia riep op tot gebed voor Maradona. Hij zei dat diens verhaal kinderen in moeilijke omstandigheden hoop kan geven. Het “laat hen dromen van een betere toekomst. Hij werkte en bereikte belangrijke plaatsen zonder zijn wortels te vergeten”. Ook prees de bisschop het werk dat de ex-voetballer in zijn latere levensjaren voor de armen deed.

‘De risico’s van een droomleven’

Anderen wezen op Maradona’s tragische “onvermogen” om definitief uit de “afgrond van verslavingen” op te staan: “Het vertelt ons over de risico’s van een droomleven”, schreef de Spaanse jezuïet Alvaro Zapata in een reflectie op het overlijden van de voormalige topvoetballer. “Vandaag moeten wij danken voor het vele goede dat voor zijn talent is ontvangen, leren van zijn fouten, en zijn gedachtenis respecteren zonder brandstof voor het gevallen idool te maken.”

(KN)

WJD-kruis overgedragen aan Portugese jongeren

Aan het eind van de Mis op Christus Koning in de Sint-Pietersbasiliek hebben jongeren uit Panama het kruis van de Wereldjongerendagen samen met een Maria-icoon overgedragen aan een groep Portugese jongeren. Dat gebeurde als voorbereiding op de zestiende editie van de Wereldjongerendagen, die in 2023 in de Portugese hoofdstad zal plaatsvinden. Panama was in 2019 organisator. “Dit is een belangrijke stap in de pelgrimstocht die ons in 2023 naar Lissabon zal leiden”, zei paus Franciscus bij de overhandiging.

Symbool van Christus’ liefde

In 1984, aan het eind van het Heilig Jaar van Zaligmaking, schonk paus Johannes Paulus II het eenvoudige houten kruis aan de jongeren. Paus Johannes Paulus II zei destijds dat jongeren “het kruis als symbool van Christus’ liefde voor de mensheid door de wereld moeten dragen en aan iedereen moeten verkondigen dat verlossing en zaligmaking alleen te vinden zijn in Christus, die is gestorven en uit de doden is verrezen.” Sinds dat jaar is het kruis de hele wereld over gereisd. Jongeren hebben het tijdens bedevaarten en processies megedragen. Ook is het bij iedere editie van de Wereldjongerendagen aanwezig geweest. Het vier meter hoge kruis wordt ook wel het Jongerenkruis, Jubelkruis en Pelgrimskruis genoemd.

Diocesane jongerendag

Gewoonlijk vindt de overhandiging van het kruis en de icoon plaats op Palmzondag, dat tevens de diocesane jongerendag is. Vanwege het coronavirus is die overhandiging naar Christus Koning op 22 november verplaatst.

Paus Franciscus kondigde afgelopen zondag ook aan dat de diocesane jongerendag vanaf volgend jaar op Christus Koning zal vallen. “De kern van de viering blijft het mysterie van Jezus Christus als de Verlosser, zoals de heilige Johannes Paulus II, initiatiefnemer en patroon van de Wereldjongerendagen, altijd benadrukte”, zei de paus.

Grootse dingen

In de preek die paus Franciscus tijdens de Mis hield, spoorde hij jongeren aan om grootse dingen te doen voor God, de zeven werken van barmhartigheid te omarmen en wijze keuzes te maken. “Blijf dromen over grootse dingen”, zei hij. “Neem geen genoegen met alleen het noodzakelijke. De Heer wil niet dat we onze horizon vernauwen of aan de kant van de weg van het leven blijven staan. Hij wil dat we vaart

achter hoogstaande doelen zetten.” “We zijn niet geschapen om over vakantie of het weekend te dromen, maar om Gods dromen waar te maken in deze wereld”, sprak de paus. “God laat ons dromen zodat we de schoonheid van het leven kunnen zien.”

Werken van barmhartigheid

“De werken van barmhartigheid zijn de mooiste werken in het leven. Als je over echte glorie droomt, niet over de glorie van deze voorbijgaande wereld maar over de glorie van God, moet je dit pad volgen. De werken van barmhartigheid geven God namelijk meer glorie dan wat dan ook.” “Als we God kiezen, groeien we dagelijks in Zijn liefde”, vervolgde paus Franciscus. “Als we ervoor kiezen anderen lief te hebben, vinden we het ware geluk. De schoonheid van onze keuzes hangt namelijk van de liefde af.”

(KN)

geloofsverdieping

BIDDEN OPENT HET HART VOOR GOD

In zijn catechese over het gebed tijdens de algemene audiëntie van woensdag 18 november 2020, verwees de paus naar Maria als biddende vrouw.

Geliefde broeders en zusters, goedendag!

In de catechese over het gebed ontmoeten we vandaag de Maagd Maria, als biddende vrouw. Onze-Lieve-Vrouw bad. Maria bad toen de wereld haar nog niet kende, toen ze als eenvoudig meisje verloofd was met een man uit het huis van David.

Vol van genade

De jonge vrouw Maria bidt voortdurend ingetogen en in stilte tot God die haar spoedig Zijn zending zal toevertrouwen. Zij is reeds vol van genade en onbevlekt vanaf haar ontvangenis. Zij weet echter nog niets over de buitengewone roeping en de moeilijke weg die zij zal moeten gaan. Een zaak is zeker: Maria behoort tot de grote groep eenvoudigen van hart waarmee God de komst van zijn Zoon heeft voorbereid. Dit staat niet vermeld in de boeken.

Openheid van hart

Maria organiseert haar leven niet naar eigen inzicht. Zij wacht tot God de touwtjes in handen neemt en haar leidt waarheen Hij wil. Zij is gehoorzaam. Door deze beschikbaarheid maakt ze de grote gebeurtenissen van God in de wereld mogelijk. Wanneer de aartsengel Gabriël haar in Nazareth de boodschap brengt, is Maria in gebed. Er bestaat geen betere wijze van bidden dan, zoals Maria, een houding aan te nemen van openheid van hart voor God. 'Heer, wat Gij wilt, wanneer Gij wilt, zoals Gij wilt.' Dat is het hart openen voor de wil van God. En God antwoordt altijd.

De onrust bedwingen

'Heer, wat Gij wilt, wanneer Gij wilt en zoals Gij wilt'. Zo bidden de oprechten van hart, met eenvoudige nederigheid. Zonder boos te worden omdat de dagen vol problemen zijn. Zo worden we instrumenten van Gods genade, met een liefde die in alle omstandigheden stand houdt. Een

eenvoudig gebed met weinig woorden, waarin we ons leven in Gods handen leggen.

Het gebed kan de onrust intomen. Wij zijn onrustig omdat we altijd de dingen onmiddellijk willen, zonder eerst te vragen. Die onrust doet pijn. Het gebed helpt de onrust bedwingen. Het slaagt erin de onrust om te vormen tot beschikbaarheid voor de wil van God.

Het is belangrijk de Heer om Zijn aanwezigheid te vragen bij elke stap op onze weg. Dat Hij ons niet alleen laat, ons niet overlevert aan bekoringen, ons niet verlaat op moeilijke momenten. Dat is het slot van het Onzevader dat Jezus zelf ons geleerd heeft te vragen aan de Heer.

Moeder van God

Maria begeleidt biddend heel het leven van Jezus, tot en met zijn dood en verrijzenis. Daarna begeleidt zij de eerste stappen van de beginnende Kerk (cf. Hnd 1,14). Maria bidt met de leerlingen die het schandaal van het kruis hebben meegemaakt. Maria is daar, bij de leerlingen die door haar Zoon zijn geroepen om zijn gemeenschap te worden. Maria is niet de priester in hun midden, neen! Zij is de Moeder van Jezus die met hen en voor hen bidt, als lid van de gemeenschap. En nogmaals: haar gebed gaat vooraf aan de toekomst die staat te gebeuren. Door de werking van de Heilige Geest is zij Moeder van God geworden en door de werking van de Heilige Geest wordt zij Moeder van de Kerk.

Moeder van de Kerk

Door met de beginnende Kerk te bidden wordt Maria de Moeder van de Kerk. Zij begeleidt de leerlingen bij de eerste stappen van de Kerk, in het gebed wachtend op de Heilige Geest. In stilte, altijd in stilte. Het gebed van Maria is stil. Het Evangelie verhaalt slechts over één gebed van Maria: in Kana, wanneer ze haar Zoon aanspreekt voor die arme mensen die een modderfiguur dreigen te slaan op het feest. Stel je voor. Een bruiloftsfeest eindigen met melk in plaats van met wijn! Zij bidt en vraagt haar Zoon het probleem op te lossen.

De aanwezigheid van Maria zelf is gebed. Haar aanwezigheid bij de leerlingen in het cenakel, wachtend op de Heilige Geest, is bidden. Zo is zij Moeder van de Kerk.

Eerste leerlinge

In de Maagd Maria wordt het natuurlijke vrouwelijke aanvoelen versterkt door haar uitzonderlijke vereniging met God in het gebed. Maria staat open voor de stem van God die haar hart leidt en haar brengt naar de plaats waar zij nodig is. Stille aanwezigheid van de moeder en leerlinge. Maria is aanwezig omdat zij Moeder is. Zij is ook aanwezig omdat zij de eerste leerlinge is, zij die Jezus het beste kent. Maria lost geen zaken op, maar zij zegt: "Doet wat Hij u zeggen zal," wijzend naar Jezus. Dat is de kenmerkende houding van de leerling en zij is de eerste leerlinge: zij bidt als Moeder en zij bidt als leerlinge.

Schitterende parel

Maria bewaarde al deze woorden in haar hart en overwoog ze bij zichzelf (Lc 2,19). Zo beschrijft de evangelist Lucas de Moeder van de Heer in het evangelie. Al wat rondom haar gebeurt, heeft een weerslag in het diepste van haar hart: de dagen vol vreugde en ook de duistere ogenblikken, wanneer ook zij met moeite begrijpt langs welke wegen de Verlossing moet gebeuren. Of het gaat om de geschenken van de Wijzen of om de vlucht naar Egypte tot en met de vreselijke vrijdag van het lijden; alles draagt Maria op aan God, in haar gesprek met Hem. Iemand heeft het hart van Maria vergeleken met een parel van onmetelijke schittering, gevormd en gepolijst door de geduldige ontvankelijkheid voor Gods wil in de mysteries van Jezus, overwogen in gebed. Wat zou het mooi zijn als ook wij enigszins op onze Moeder zouden lijken! Met het hart dat het Woord van God ontvangt en het laat groeien als het goede zaad van de Kerk.

(Bron: Kerknet.be/bewerkt-mk)

gebeden voor iedere dag

Maandag 30 november

Dagtekst

Ps 27, 14: Wacht in vertrouwen op de Heer met een dapper, standvastig gemoed; wacht in vertrouwen op de Heer.

Overweging

Wij die christenen zijn vanaf onze geboorte, lopen veel meer het risico in te slapen en in de diepe slaap van onze gewoontes te vallen dan anderen. Advent is de tijd om op te staan en te beseffen hoeveel schoonheid er schuilt in je geloof. We hebben Christus, de mooiste van de mensenkinderen. We hebben Maria, de kerk, al die broers en zussen over heel de wereld. Wie kan onze rijkdom beschrijven? Maar wij laten ons verdoven door de slaap van onze gewoontes. Het is tijd om wakker te worden, tijd om te stoppen ons te beklagen over alles wat slecht gaat om de grote goedheid van God om ons heen te zien. Onze grote bekoring is om niets nieuws meer te verwachten, om op automatische piloot te vliegen en onverschillig te blijven voor de toekomst: wat voor nieuws kan de toekomst nog brengen? Er is niets nieuws onder de zon! Maar een echte mens op weg staat altijd open voor het onverwachte en het onvoorziene. De Heer komt tot ons op elke dag van ons leven: hij is er in alle omstandigheden. Ga niet voorbij aan die duizenden momenten van genade dat hij bij je is. Wees dus waakzaam, zodat je hem telkens weer ziet!

Gebed

God van mensen, verwachting en verlangen, omkeer en nieuwe begin, wees licht in mijn bestaan. U dank ik voor het licht dat er is, daglicht, iedere morgen opnieuw, voor de belofte dat het duister van de nacht een halt is toegeroepen. U dank ik, dat uw licht omstraalt, wie niet gezien wordt of naamloos is, wie geen stem heeft in onze geschiedenis, dat u hun God wilt zijn, onze stem en hoop, dat geen leven vergeefs is in uw ogen. U dank ik voor het verlangen in mensen waaruit leven ontstaat en omkeer, water dat stenen breekt: voor wie brood deelt en verwachting, voor wie geborgenheid biedt, een open huis, voor wie een opening zoekt in wat afgesloten lijkt. Amen

Dinsdag 01 december

Dagtekst

Dan 12, 12: Gelukkig zijn degenen die volharden en dertienhonderdvijfendertig dagen bereiken!

Overweging

Een christen zou een mens van leven moeten zijn. Hij bekleedt zich met Christus, niet als een uiterlijke mantel, maar in een eenheid met een levend Iemand: hij volgt een Verlosser en Redder. Christus is niet zomaar een lamp om helder te zien; hij is de Bron van kracht die ons in beweging zet en vooruit doet gaan. De advent is dus vooral een tijd om je blik te fixeren, niet alleen op wat gaat komen, maar op degene die komt. Dat maakt onze verwachting zo specifiek: wij wachten op Iemand. Op een andere manier dan je iemand verwacht die op de bel drukt of een brief die de postbode bij je bezorgt. Kerstmis is veel mooier dan zomaar een brief van God aan ons. Met Kerstmis stuurt God ons zijn Zoon. Onze weg is niet zomaar een weg, het is de levende Christus zelf. En ons geluk is dit te beseffen en ervan te leven. Laten wij dus uitgaan om hem te ontmoeten.

Gebed:

“Kijk uit, wees waakzaam”, zegt God. Laat je hart niet verstenen. Laat je ogen niet verblinden. Kijk met je hart! Mensen die zorgzaam omgaan met elkaar,

die wakker blijven en aandacht hebben voor wat niet opvalt. Is dat niet het Licht dat opgaat in ons midden? Zal in deze zorg God niet opnieuw worden geboren?

Heer, ik wil graag attent blijven, met een wakkere geest in het leven staan, mij laten raken, niet zomaar voorbijgaan aan alles. Amen

Woensdag 02 december

Dagtekst

Mt 6, 28: En wat maak je je bezorgd over je kleren? Leer van de lelies op het veld hoe ze groeien. Ze werken niet, ze spinnen niet.

Overweging

Christenen verzanden soms in de overtuiging dat geloven de allerintiemste en allerindividueelste emotie is van het menselijke hart, ernstig en belangrijk, maar een privézaak. Daarom denk je in geloofszaken geen raad meer nodig te hebben: je maakt zelf wel uit waar je naartoe gaat. Maar geloven is geen ideologie, het is ook niet de allerintiemste expressie van mijn gevoelens. Geloven is gaan staan in een relatie, vrijwillig, een relatie tot God, van wie ik aanvaard dat hij eerst heeft gesproken voordat ik hem had gezien. Een relatie tegenover andere mensen, want geloven doe je met velen, nooit alleen: je vormt dus wat wij noemen ‘kerk’. Om tot geloof te komen moet je een lange weg afleggen. Geloven is niet meer zomaar gegeven. Geloof vraagt groei en tijd. We moeten ons bevrijden van de kramp dat je het geloof meteen kunt doorhebben, helemaal en juist. Kan dat nog wel in deze tijd? Alleen bij uitzondering. Tot geloof komen vraagt een drievoudige oefening: geloof zuig je niet uit je duim, dus je hebt wat kennis nodig. En geloof is een zaak van het hart: het brengt je in een soort besef van kindschap en van afhankelijkheid van de Vader. Ten slotte is geloof ook beleving: het gaat over je hele menszijn.

Gebed

Opgestane Christus, U blaast over ons allen uw heilige Geest als in een lichte bries en U zegt tot ons: Vrede met u. Als wij ons voor uw vrede openstellen en ons daarvan laten doordringen tot in de lagen van ons hart waar bitterheid en hardheid de boventoon voeren, dan bereiden wij er ons op voor dragers van verzoening te worden daar waar U ons plaatst. Maar Heer, U weet dat ik soms de weg niet meer kan vinden. Komt U mij in de stilte te hulp, zodat ik te midden van de mensen het licht van de hoop te kan doen oplichten. In de naam van Koning Jezus. Amen.

Donderdg 03 december

Dagtekst

Heb 13, 14: Want wij hebben hier geen blijvende stad, maar zijn op zoek naar de stad van de toekomst.

Overweging

Wie in het wachten op God volhardt, zal rondom zich tekens van hoop zien. Hij zal bemoedigd worden door het vele goede, dat rondom hem aan het gebeuren is. Hij zal ervaren, dat sinds Kerstmis God bezig is iets nieuws te beginnen, omdat ook het Kerstkind een teken van hoop is, een teken van een definitief nieuwe toekomst. Wie denkt dat hij na Kerstmis niet meer hoeft te verwachten, zal bedrogen uitkomen. Wie het wachten niet opgeeft, houdt de spanning erin. Hij zal met alle kracht proberen de toekomst dichterbij te halen. Hij wordt zelf teken van hoop en dat is precies wat God wil.

Gebed

Aangesteld tot wegbereiders van uw rijk wordt mijn verlangen naar U soms te sterk: Kon ik het maar zien, kwam het mij maar tegemoet. Maar Heerik zie het niet als ik mijn ogen niet open voor het onrecht dat binnen uw rijk niet kan bestaan. Het komt mij niet tegemoet als ik mij tevreden neerleg bij kleine stapjes in zijn richting. Dooradem mij, Heer, met uw geest van raad en sterkte en maak mij vurig in al mijn beslissingen ten gunste van uw rijk. Dit vraag ik U in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest. Amen.

Vrijdag 04 december

Dagtekst

Mt 11, 3: Bent U het die komen zou, of hebben we een ander te verwachten?

Overweging

Geduldig wachten op God is een blij soort verwachting. Als we niet meer verwachten, raken we verstrikt in het heden. Als we verwachtingsvol leven, staan we open voor de vreugde die ons kan overkomen. In de evangeliën zegt Jezus heel vaak dat we onze ogen open moeten houden en waakzaam moeten blijven. En Paulus zegt: ‘U weet dat het uur om uit de slaap te ontwaken reeds is aangebroken. Nu is onze redding dichterbij dan toen wij tot het geloof kwamen. De nacht loopt ten einde, de dag breekt aan. Laten wij ons dus ontdoen van de werken van de duisternis en ons toerusten met de wapens van het licht.’ (Rom 13,11-12). Verwachtingsvol uitzien naar Gods komst houdt ons vitaal en bij de tijd. Uitzien naar de vervulling van Gods beloften houdt in dat we vol aandacht zijn voor de weg die we hier en nu volgen.

Gebed

Uw Licht breekt door in mensen waar gedeeld wordt van de overvloed die we hebben. Waar in het delen minder juist méér blijkt te zijn. Uw Licht breekt door in mensen waar samen gegeten wordt en de ander niet vergeten. Waar in het samen eten, u aan tafel komt. Uw Licht breekt door in mensen waar een kleine landbouwer kan leven van een klein stukje land. Waar niet alleen zijn familie gevoed wordt maar ook zijn kinderen naar school gaan. Waar geleefd wordt zoals u het bedoeld heeft. Zo breekt uw Licht door in ons mensen.

Zaterdag 05 december

Dagtekst

Lc 1, 38: Maria zei: Ik ben de dienaar van de Heer; laat met mij gebeuren wat u gezegd hebt.

Overweging

Een moment van vervulling, waarin God zo echt en tastbaar nabij is dat we nauwelijks kunnen geloven dat niet iedereen dat óók ziet – zo’n moment mogen we meemaken om ons gebedsleven en onze dienstbaarheid aan anderen te verdiepen en te versterken. Als we God in een moment van volheid hebben ervaren, blijven we levenslang uitzien naar hereniging met God en willen we anderen vertellen over de God die we ontmoet hebben. Jaren na Jezus’ dood zegt Petrus dat zijn ervaring op de berg Thabor aan de oorsprong staat van wat hij nu getuigt: ‘Toen wij u de macht en de komst van onze Heer Jezus Christus verkondigden, beriepen wij ons niet op vernuftig bedachte mythen, maar wij spraken als ooggetuigen van zijn glorie ... toen wij met Hem op de heilige berg verbleven.’ (2 Pe 1,16-18). Als wij God mogen zien op bijzondere momenten van ons leven, dan is dat ook bedoeld om anderen daarin te laten delen.